

Schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui pe cale administrativă

Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea.

Cererea de schimbare a numelui se depune la S.P.C.L.E.P. sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale de la domiciliul solicitantului, în nume propriu ori prin împuternicit cu procură specială, sau prin împuternicire avocațială; în cazul cetățeanului român cu domiciliul în străinătate, cererea se depune la S.P.C.L.E.P. sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu avut în România, iar dacă nu a avut vreodată domiciliul în România, la D.S.C. - Sector 1.

Copilul care a împlinit vârsta de 14 ani semnează cererea împreună cu părinții săi; în cazul în care aceasta este semnată numai de unul dintre părinți, celălalt părinte va da o declarație, în formă autentică, din care să rezulte că este de acord cu schimbarea numelui copilului.

Cererea de schimbare a numelui trebuie sa fie motivată prin unul dintre cazurile menționate și sa fie însoțită de următoarele DOCUMENTE:

a) copii de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicita schimbarea numelui;

b) un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia sa nu fi trecut mai mult de un an;

c) consimțământul, dat în forma autentică, al celuilalt soț, în cazul schimbării numelui de familie comun purtat în timpul căsătoriei;

d) declarația, în formă autentică, al celuilalt părinte, din care să rezulte că este de acord cu schimbarea numelui de familie al minorului;

e) autorizarea instanței de tutelă în lipsa consimțământului prevăzut la lit. d);

f) cazierul judiciar și cazierul fiscal ale solicitantului; g) orice alte acte pe care solicitantul le considera necesare pentru motivarea cererii sale.

Președintele consiliului județean, respectiv primarul general al municipiului București, emite dispoziția de admitere sau de respingere a cererii de schimbare a numelui, în termen de 60 de zile de la primirea cererii.

Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;

b) când persoana în cauza a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;

c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni gresite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;

d) când persoana în cauza are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regula reunite, și dorește schimbarea acestuia;

e) când persoana în cauza poartă un nume de familie de proveniență străină și solicită să poartă un nume românesc;

f) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere;

g) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poartă un nume de familie comun cu al părinților lor;

h) când persoana în cauza solicită să poartă un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;

i) când soții au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poartă numele de familie reunite și ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naștere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;

j) când persoana în cauza face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, însă, întrucât nu a sesizat instanța pentru încuviințarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieții, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;

k) când prenumele purtat este specific sexului opus;

l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicită să poartă un prenume corespunzător, prezentând un act medicolegal din care să rezulte sexul acesteia;

m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.

Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când persoana în cauza a adoptat minori și dorește ca aceștia să poartă un alt prenume;

b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicita sa revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;

c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o alta căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește sa poarte numele dobândit la naștere;

d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recasatorește si, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește sa poarte numele de familie dobândit la naștere;

e) când fostul soț dorește sa poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredințați spre creștere și educare, cu consimțământul fostului soț, dat în forma autentică;

f) când părinții au divorțat, iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicita sa poarte numele de familie al acestuia;

g) când s-a desfăcut adoptia unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauza revine la numele de familie avut înainte de adopție;

h) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției.